



Roureda de la Font d'en Roure

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent de la Font del Roure
Alçada: 249

Coordenades:

Latitud: 41.51801
Longitud: 2.34631
UTM Est (X): 445456
UTM Nord (Y): 4596470

Classificació

Número de fitxa 08214 - 210
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'accés a l'interior del torrent és molt difícil i complicat. S'ha d'accedir-hi baixant per les antigues feixes costerudes on antigament s'hi havia plantat vinya.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08213A0080003000000JP
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 06/04/2015 - 02:00

Descripció

Roureda del gènere *Quercus* que domina el paratge del torrent de la Font del Roure. Es tracta d'un espai situat a obaga i ombrívol, amb una elevada humitat edàfica més o menys permanent, que pot sobtar en cotes baixes del litoral però que té la seva causa en l'elevada humitat atmosfèrica, per proximitat al mar i el paper destacat de la marinada. La litologia del terreny amb grans gruixos de sauló que permeten la retenció d'humitat disponible en èpoques més seques també hi juga un paper molt important. La roureda d'aquest torrent cohabita amb alzinar (*Quercus ilex*), que s'estén majoritàriament a mida que deixem de banda el torrent. Els exemplars són adults majoritàriament, amb capçades que sobrepassen els 12 metres de diàmetre, actualment sense de fulles. La majoria dels espècimens tenen una alçada de vint metres, que augmenta un cop la capçada s'ha enverdit. El tronc és semblant al de l'alzina, rugós i grisós. El volt de soca oscil·la al voltant d'uns tres metres i mig i el volt de canó d'uns dos metres i mig a tres metres aproximadament, pels exemplars més grans. Al seu voltant podem trobar un estrat arbustiu d'arç blanc (*Crataegus monogyna*), marfull (*Viburnum tinus*), aladern (*Rhamnus alaternus*) i llorer (*Laurus nobilis*). També s'ha localitzat gran quantitat de galzeran (*Ruscus aculeatus*). A l'estrat lianoide, l'arítjol (*Smilax aspera*), el lligabosc (*Lonicera implexa*), s'aferren a les alzines més grans del torrent, mentre que l'heura (*Hedera helix*) és la que s'agafa al tronc dels roures i cobreix majoritàriament el sòl. Com a substrat herbaci cal destacar la presència de la lleteresa de bosc (*Euphorbia amygdaloides*), i el marxívol (*Helleborus foetidus*), una planta espontània molt tòxica i l'esperreguera .

Pel que fa a la fauna, es tracta evidentment d'un espai d'hàbitat privilegiat per a moltes espècies d'ocells i mamífers, com el gaig (*Garrulus glandarius*), mallerengues com la carbonera (*Parus major*), blava (*Cyanistes caeruleus*), cuallargues (*Aegithalos caudatus*), el pit roig (*Erithacus rubecula*), el cargolet (*Troglodytes troglodytes*), varis tipus de pardal, el raspinel·l comú (*Certhia brachydactyla*), etc . D'entre les mamífers, cal assenyalar els nombrosos rastres de porc senglar (*Sus scrota*), i les femtes de guineu (*Vulpes vulpes*) i fagina (*Martes foina*), a part de petits rosegadors, o amfibis com el gripau comú (*Bufo bufo*) i rèptils com la serp verda (*Malpolon monspessulanus*).

Observacions:

Molt a prop de la capçalera d'aquest torrent, en el seu marge dret, hi ha la Font del Roure, de característiques similars a la bassa que es troba al proximitat de la font de Can Colomer i una cova de sauló que s'ha anat malmeten per la presència d'arrels en el seu sostre i la manca de manteniment.

Història

La fusta del roure està considerada de gran duresa, molt bona per a la construcció i per a treballs d'ebenisteria. Juntament amb l'alzina tenen un gran poder calorífic. L'escorça és rica en tanins i antigament era utilitzat per adobar el cuir. Molt apreciat per a la fabricació de botes. Poden ser conreats com a planta ornamental i per evitar l'erosió. Els glans serveixen per a l'alimentació del bestiar.

El roure és símbol de força en moltes cultures. Sense anar més lluny, nosaltres fem l'expressió “fort com un roure”. En la tradició escandinava, el Déu Vainamoinen, va crear els roures per tal de donar ombra i aixopluc als ocells.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

MASCLANS I RIVÉS, F. (1958) Guia per a conèixer els arbres. Barcelona. Ed. Montblanc-Martin. Medi Natural. Barcelona.



